

СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ НА ДОДИПЛОМНОМУ ЕТАПІ, ЯК ОБОВ'ЯЗКОВА СКЛАДОВА ПРОГРАМИ ПРАКТИЧНО ОРІЄНТОВАНОЇ ПІДГОТОВКИ СПЕЦІАЛІСТІВ

Кушнір А.Ю., Москаль С.Ю., Кашперук-Карпюк І.С.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

У наш час рівень медичної освіти в Україні перебуває на досить високому рівні, саме тому велика кількість іноземних студентів навчається в наших ВНЗ, проте, досягти максимального результату у формуванні справжніх фахівців ще не вдалося. Саме тому в Україні, дотримуючись світових тенденцій і керуючись Законом України «Про вищу освіту» № 1556–VII від 01.07.2014 р., почали надавати суттєвого значення розвитку симуляційного навчання як одному зі шляхів створення і впровадження нових конкурентоспроможних технологій для забезпечення інноваційного розвитку суспільства та підготовки фахівців інноваційного типу.

Симуляційне навчання — метод навчання, в основі якого лежить імітація будь-якого фізичного процесу за допомогою штучної (наприклад, механічної або комп'ютерної) системи. Навчання клінічних навичок завдяки використанню манекенів-симуляторів, тренажерів і стандартизованих пацієнтів є «золотим стандартом» медичної освіти в розвинутих країнах світу вже понад 10 років. Відпрацювання практичних навичок, надання медичної допомоги за допомогою сучасних симуляційних методів навчання та впровадження інноваційних освітніх технологій дає змогу кардинально покращити якість додипломної підготовки медичного працівника, а також є максимально безпечним і психологічно комфортним для майбутніх лікарів та інтернів.

Основною проблемою сучасної медичної освіти в Україні є надання переваги теоретичним знанням над практичними. Саме тому, на нашу думку, фіхівці допускають велику кількість помилок. У різних країнах світу від 5,5 до 17 % бюджету лікарень витрачається на фінансування витрат, пов'язаних із лікарськими помилками. Так, за даними ВООЗ, у США у 2005 р. на 1 млн 240 тис. лікарів припадало 100 тис. лікарських помилок зі смертельним наслідком. В Ізраїлі через лікарські помилки гине в середньому 6–7 тис. людей за рік, у Великобританії лікарські помилки посідають третє місце в структурі причин смерті після раку та серцево-судинних захворювань (приблизно 40 тис. людей щороку).

Отже, набуття та вдосконалення мануальних навиків та хірургічної техніки на лапароскопічному обладнанні та поєднаному інструментарії має

бути обов'язковим компонентом програми практично орієнтованої підготовки ще на додипломному етапі підготовки фахівців із хірургії за існуючими світовими моделями з наступним продовженням на післядипломному етапі. Тільки в такому разі ми отримуємо сформоване покоління підготовлених фахівців, що здатне виконувати весь спектр операцій, а не окремі їхні види, у зв'язку з формуванням розширеного хірургічного світогляду пріоритету малоінвазивних втручань над традиційними втручаннями відповідно до світових тенденцій.

Список використаних джерел

1. Збірник матеріалів науково-практичної конференції з міжнародною участю «Симуляційне навчання в додипломній та післядипломній підготовці лікарів» 02–04 червня 2019 р. 36 с.
2. В.В. Артьоменко, С. С. Семченко, О. С. Єгоренко, Д. А. Новіков, Симуляційне навчання в медицині: міжнародний та вітчизняний досвід Одеський національний медичний університет, Одеса, Україна. 8 с.
3. Siassakos D., Draycott T., O'Brien K., Kenyon C., Bartlett C., Fox R: Exploratory randomized controlled trial of hybrid obstetric simulation training for undergraduate students. *Simul Healthc.* 2010; 5(4):193–8.
4. Solverson D. J., Mazzoli R. A., Raymond W. R. et al. Virtual reality simulation in acquiring and differentiating basic ophthalmic microsurgical skills. *Simul Healthc.* 2009; 4(2):98–103.
5. Spiteri A. V., Aggarwal R., Kersey T. L. et al. Development of a virtual reality training curriculum for phacoemulsification surgery. *Eye (Lond)*; 2014;28(1):78–84.

СУЧАСНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Лаврів Л.П., Столяр Д.Б.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

У світі, що стрімко розвивається для навчальних закладів є необхідним не наздоганяти прогрес, а очолювати його. Одним із методів прогресивного навчання є симуляційне навчання. Симуляційне навчання (лат. *simulatio* — імітація, удавання) — це технологія набуття практичних навичок, знань та вмінь, які базуються на реалістичному моделюванні клінічного випадку чи ситуації із можливим залученням штучних систем [1].

Задля імітації клінічних випадків чи ситуацій, використовуються манекени і тренажери. Вони можуть бути як простими (механічна імітація) так і складними високотехнологічними пристроями із двостороннім обміном